

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Demisia Primatului Bisericii Anglicane.

Dr. Davidson Arhiepiscopul de Canterbury mitropolit Primat al Bisericii Anglicane a demisionat din înaltul post ce deține.

Data retragerii din oficiu s'a fixat-o pe ziua de 12 Noemvrie a. c. In locul său a fost numit Arhiepiscopul de York Dr. Lang.

Aceasta schimbare în conducerea bisericii Marelui Britanii nu poate fi trecută cu vederea de lumea teologică și întrebarea naturală care s'o poate pune ori și cine care urmărește viața bisericească în mare este următoarea: De ce a demisionat Arhiepiscopul de Canterbury și cine este noul Primat?

Arhiepiscopul Davidson deși trecut peste vrâsta de 80 ani este încă un bărbat de acțiune o personalitate care nu se dă învins și nu admite nici un compromis când e vorba de a aduce un bine în Biserica sa. Adânc convins de adevărul că „Biserica lui Christos una este” și văzând pe deoparte drumul rătăcit al sectarilor în Biserica Anglicană, iar pe de alta divizarea creștinismului în atâtea Biserici cu învățăturile diferite, Dr. Davidson s'a format un crez în timpul pastoriei sale, de a readuce în sânul Bisericii sale pe sectari iar în afară să realizeze o reunire a Bisericilor creștine. Ca Teolog desăvârșit, Arhiepiscopul de Canterbury cunoștea, că o înțelegere cu celelalte Biserici creștine nu se poate face decât pe baza adevăratei învățături creștine din Sf. Scriptură explicată în cele 7 Sinoade ecumenice și din Sf. Tradițiune.

Dintre toate Bisericile creștine, el fu convins că singură Biserica Ortodoxă de răsărit este adevărata păstrătoare a creștinismului primelor secole și de aceea gândul său fu de a se apropia de Biserica ortodoxă. Dar deosebirea de învățătură dintre anglicani și ortodocși

zădărnicea orice încercare. Spre a înlesni o apropiere între cele două biserici, Primatul Angliei a înțeles, că singurul lucru ce poate face este de a apropia învățătura bisericii sale de învățătura bisericii ortodoxe, tocmai contrar altora cari voiau ca Biserica ortodoxă să se apropie de Anglicani. Deci o vedere, cât se poate de sănătoasă bazată pe convingerea fermă, că adevărata învățătură creștină nu s'a păstrat decât în Biserica ortodoxă. Inceputul l-a încercat să-l facă schimbând cartea de rugăciuni în sensul de a da o explicație Sf. Eucharistiei după uzul și tradiția bisericii ortodoxe — deși nu putea introduce totul de o dată. Această schimbare trebuia să aibă aprobarea parlamentului englez. Aici Biserica anglicană s'a isbit de votul negativ al politiceii ca și biserica rom. ortodoxă cu ocaziunea votării recentei legi bisericești. Infrângerea aceasta a zdrobit atât de mult pe șeful Bisericii anglicane încât l-a determinat să-și dea demisia. Totuși mai era la ordinea zilei încă o problemă de caracter moral care se desbătea tot în parlament și Primatul Angliei a dorit ca să mai dea o luptă înainte de a se retrage și așa s'a fixat eşirea din oficiu în Noemvrie.

Guvernul englez a prezentat parlamentului un proiect de lege, care dădea dreptul unui văduv să se căsătorească cu cumnata sau cu nepoata sa din căsătoria anterioară. Dr. Davidson, Primatul Angliei, a voit ca această chestiune de moralitate să fie discutată în prezența sa și în ultima sa prezență în parlament după o activitate de 34 ani. Într'o cuvântare caldă după ce a arătat baza lăgăturilor de rudenie în creștinism și pedecile ce se opun anumitelor grade de rudenie și încuscrire, bătrânul arhiepiscop a făcut un impresionant

apel în numele bisericii sale pentru viața socială și moralitate accentuând, că dacă se va vota această lege nu mai rămâne decât ca biserica anglicană să admită în urmă ca să se contracteze căsătorii între mamă vitregă și fiu sau fiică vitregă și tată, și atunci se dă la o parte morala creștină. În urma acestei cuvântări proiectul guvernului a căzut, iar bătrânul arhiepiscop a zâmbit fericit și s'a luat rămas bun dela parlamentul, din care a făcut parte peste 34 ani.

Și astfel s'a încheiat activitatea publică omul, care în sufletul său este pătruns de adevărurile creștine, însă pe cari nu le-a putut realiza pentru binele obștesc, căzând zdrobit de intriga și politica laică, la care s'a adăugat intervenția papismului spre zădărnicierea apropierii dintre bisericile creștine în afară de vederile Romei. — Fi-va oare noul Primat mai energic și mai norocos?

Dr. Lang, arhiepiscop de York, n'a făcut până în prezent nici-o declarațiune în privința cărții de rugăciuni, însă anglicanismul pune mari speranțe în noul Primat. Episcopul de Londra Ingram a fost mai înainte superiorul dr.-lui Lang, care trecând ca primat va deveni superiorul episcopului de Londra, care a declarat într'un ziar: „Nici-o altă numire nu mi-ar fi cauzat o mai mare fericire. Va fi o mare bucurie ca să servesc unuia care m'a servit cu credință. Ii voi da tot ajutorul posibil în noua sa răspundere“. Din aceste cuvinte se vede că arhiepiscopul Lang ridicat acum la rangul de primat se bucură de stima și aprecierea episcopilor englezi. Neizbânda din parlament, pare să fi trezit pe înalții prelați anglicani și să recunoască cauza înfrângerii în *neunirea* lor. Chestiunea va veni din nou în fața parlamentului, când se speră, că vederea bisericii anglicane să fie unită. Atunci cred, că izbânda va fi asigurată. Ce lecțiune târzăe pentru noi! — Fi-vom oare mai înțelepți în viitor?!

Ca curiozitate comunic, că primatul anglican a fost numit de rege. Adunarea episcopilor nu are altceva de făcut, decât să confirme numirea făcută de rege. — Înainte de a-și ocupa scaunul noul Primat trebuie să plătească diferite taxe de instalare, cari se ridică la suma de 850 lire sterline sau 700.000 lei.

prof. *Vintilă Popescu.*

Cetiți și răspândiți

„Biserica și Școala“.

Viața creștinească la sate.

Timpul trece, iar impresiile plăcute își sapă brazdă tot mai adâncă'n suflet, și uneori înving tăcerea.

Momente din viața dela sat mi-au procurat amintiri, cari vor rămânea...

E vorba de trei sătulețe mici, la dreapta Gurahonțului, mergând cu trenul spre Brad, așezate pe două văi. Podoaba naturii e măreață! Gândul și-l duce la ziditorul Ei, și te face mai creștin... Ochii privesc cu nesăț covorul verde de iarbă, întins pretutindeni, împodobit cu pomi înfloriți, cu păduri, ce se ridică falnic spre creștetul munților... Părae cu ape cristaline în zgomotul repejunii lor, șerpuesc prin văi și despart în uliți casele satului, așezate una după alta dealungul dealului...

Pe drumul pietros, după două clasuri cu trăsura, ajungem în capul satului. Se văd case mici de munte vărulte alb. Copil pe stradă. Câte o femeie cu pași grăbiți intră la vecină-sa după ceva împrumut. Coșurile fumează, și fumul învaluite coperișele caselor fără coșuri. E pregătire mare. E Sâmbăta Paștilor...

Pela ceasul trei sunetul de toacă în chip mistic oprește pe un moment sărguincioșii satului, se întorc cu fața spre răsărit și fac sfânta Cruce. E timpul Vecerniei.

„Zaonul anului trecut, moștenit dela strămoși nimic nu și-a pierdut din curățenia sa. Tot la patru cinci case se adună credincioșii, de unde nu lipsesc nici pruncul, îngenunchind cu toată smerenia ascultă rugăciunea „părintelui“, molitva deslegării de post. Așa se face peste tot satul. Dela „Molitvă“, după un schimb de vorbe, cu salutul, „Dumnezeu să ne ajungă în pace și sănătoși Praznicul de mâne“ se întorc la casele lor..

Amurgul serii se lasă tot mai mult peste sat, până ce numai stelele în liniștea nopții licăresc pe cer... Noapte bună...

Cântatul cocoșului de dimineață, glasul melodios de clopot și toaca de paltin, risipesc liniștea nopții. Undele aerului proaspăt de dimineață duc în depărtări prin văi, vestea bună: „Hristos a înviat!“... Cu mic cu mare, în halne frumoase, țesături și broderii gătite larna în jurul sobei, bărbați, copii, femei și fete, grăbesc spre biserică, la închinare...

La miruire, credincioșii, în rânduri de câte doi, în fața sfintei icoane mărturisesc adevărul, că a înviat Hristos, își fac „sărutarea frățească“ și smeriți își pleacă fruntea pentru ungere, pecetuierea mărturisirii lor. Sfârșitul Liturghiei se încheie cu obiceiul bun, de a scoate „mielul Paștelor“, după ce urmează împărțirea „Paștelor“ la credincioși... Obiceiuri bune, mângăitoare de suflete.

În măreața zi, bunii creștini de pe acele plaiuri cu pietate și-aduc aminte de morții lor: părinți și frați, mame și surori... Cu toții, în frunte cu preotul

lor, urcă la cimitir, cu părstase... Imi voi aduce a-minte totdeauna de cantorul Lisandru, cântăreț cu renume..

În cursul celor două zile multe clipe mi-au adus lacrimi în ochi... vedeam și simțeam în mine legătura firească și sfântă dintre preot și enoriașii săi, simțeam și m'am încredințat de iubirea, abnegația și jertfa, pe care e în stare credinciosul să o facă pentru păstorul său sufletesc, dacă el s-a încredințat, că „părintele” său este păstorul bun (Ioan cap. 10)

Imi ziceam în taină, ferice de satul acesta, toți, de aceeași credință, valurile turburătoare nu va atins, lupii răpitori n-au dat peste staulul vostru... Frumoasă viață creștinească duceți voi în mijlocul naturii, voi filii munților; sufletul vostru este curat ca apa cristalină, ce vă stămpără setea în munca voastră de toate zilele. Ce pedeapsă dumnezească va atinge pe acela, care va cuteza să strice credința voastră și ia-și ce datorințe și responsabilitate mare are preotul, păstor de suflete pentru voi!

Luni, a doua zi, la Vecernie, în Biserica ticlită de credincioși, mi-am luat rămas bun dela cei, între cari m-am simțit „adevărat părinte”... Le-am spus vorbe mângâitoare și de încurajare... „Voi spune Prea Sfințel Sale despre voi, în credința și iubirea ce-o aveți față de Biserică să fiți tari, căci Dumnezeu va fi cu voi și cu pruncul voștri”...

Semnul iubirii, al legăturii sufletești între mine și între ei n-a lipsit! La împărțirea anaforei, bătrânii încărunțiți în cîste, copii, femei și fete cu lacrimi pe fețele lor îmi sărutau mâna... „Părinte nu ne uita”... „Spuneți Prea Sfințitului nostru Vlădică sănătate din partea noastră.. Și să vină și pe la noi”!..

Cornel Mureșan
preot.

Hristos Mântuitorul și Revoluția evreiască.

De mitropolitul ANTONIE al Chievlui
Trad. de A. CUZNEȚOV, cand. de preot.

Apostolul Ioan, credincios metodei sale, de a omite tot ce era scris de ceilalți Evangheliști, nu amintește nici chiar învinuirile ce aduceau dușmanii Mântuitorului înaintea lui Pilat. El presupune, că cititorii cunosc cuvintele din Evanghelia a treia: „Și au început a-l pări pe el (înaintea lui Pilat) zicând: pe acesta l-am aflat răsvrătind neamul și oprind a da dajdie Cesarului, zicând că el este Hristos Împărat”. (Luca 23,2).

Probabilitatea aceasta se întemeiază și pe aceea, că după Apostolul Ioan, Pilat întreabă direct pe Isus Hristos: tu ești Împăratul Iudeilor? (Ioan 18,33.) Dușmanii lui Hristos știau ce fel de acuză va interesa pe reprezentantul stăpânirii romane și de aceea, după obiceiul firii jidovești, nu s'au sfiit de cea mai josnică clevetire, despre dajdie și despre complotul contra siguranței statului, atunci când Mântuitorul tocmai prin aceea a atras nemulțămirea poporului asupra sa, că a renunțat la cea din urmă. Iar cum a vorbit El despre dajdia către statul

roman, noi o știm cu toții. Răspunsul Mântuitorului despre împărăția altei lumi și despre adevăr, a convins pe Pilat cu desăvârșire despre nevinovăția lui Hristos. Mai mult chiar. Pilat știa de mai înainte, că Mântuitorul a fost tradat din invidie (Marcu 15,10.) Totuși, precum se vede, Pilat supărat pe Iudei, și-a bătut joc de pornirea lor revoluționară, spunându-le: „voiți să vă slobozesc vouă pe Împăratul Iudeilor?” (Ioan 18,39.)

Stihul următor, precum și istorisirea Evanghelistului Marcu ne dă de gândit din două motive. Intervenția de slobozi pe Varava, s'a început mai înainte de aducerea lui Hristos înaintea lui Pilat. pentru că versul acesta suna astfel: „Strigat-au drept aceea iarăși toți zicând: nu pe acesta, ci pe Varava”. Ce înseamnă aici „iarăși”? Evanghelistul nu a vorbit până aici de nici un strigăt. E posibil deci, că cererea pentru Varava a început mai înainte, dar apoi a fost întreruptă de apariția dușmanilor lui Hristos. Atunci Pilat a voit să se folosească de acest prilej, ca în locul unui turburător al liniștii de stat așa de nedorit pentru conducerea romană, să fie în libertate un învățător inofensiv. În strigătele de răspuns ale poporului nu s'a format încă atitudinea dușmănoasă față de Mântuitorul, ci se observă dorința statornică de a scăpa pe Varava. Despre aceasta nu se pomenește în Evanghelia a patra. E probabil, că Pilat acum s'a hotărât să îplinească cererea mulțimei, care compătinea pe agitatorul Varava, dar s'a și decis să se răzbune asupra poporului revoluționar, aruncând în bătaie de joc alintata idee revoluționară a poporului să frângă jugul romanilor. Cu toate acestea el vrea să satisfacă în parte sentimentului josnic al dușmanilor lui Hristos. Ascultând strigătele pentru Varava „a luat Pilat pe Iisus și la Bătut și ostașii împletind cunună de spini au pus-o pe capul lui și cu haină mohorâtă l-au înbrăcat pe el (în care l-a îmbrăcat Irod) și ziceau: bucură-te Împăratul Iudeilor și îi dau lui palme. Deci a ieșit iarăși Pilat și a zis lor: iată aduc vouă pe El afară, ca să cunoașteți, că întru dânsul nici o vină nu află. (Ioan 19, 1-4.)

Fără îndoială, din punct de vedere omănesc, e o cruzime să torturezi pe om și mai ales pe un om nevinovat, dar Romanul mândru și disprețuitor s'a gândit, că pentru Hristos și așa este o milă, dacă în locul judecării la moarte — precum cerea mulțimea, — îl supune bătăii cu biciul, iar dejosirea s'a referit nu atât la Hristos însuși, ci la intențiile autocratice ale Iudeilor.

Pilat, afară de aceasta, a încercat să deștepte compătımirea și mila față de Hristos, care de altfel era istovit de tortură și care era jertfa urei farizeilor. „Atunci a ieșit Iisus afară purtând cununa cea de spini și haina cea mohorâtă. Și Pilat le-a zis lor: iată omul”. (v. 5.)

Probabil ighemonul nu s'a gândit, că batjocurirea idealului național și a alipirii poporului către liberatorul său, tocmai din cauza neputinței de a se răzbuna asupra batjocoritorului, a căzut asupra Aceluia, în a cărui persoană era batjocorită această idee revoluționară. Așa se întâmplă de obicei.”)

Cu toate acestea în momentul acela, dragostea către Hristos și aducerea aminte de binele ce a făcut El, nu a fost încă smulșă din inima mulțimei; poporul a șovăit încă. Dar când l-au văzut pe El arhierii și slugile au strigat zicând: răstignește-l, răstignește-l! (v. 6.) În inimile acestora nu a găsit loc compătımirea, dar la ura personală s'a mai adăugat și ura pentru faptul, că El Făcătorul de minuni, a permis unui păgân, ca în persoana lui să-și bată joc de ce aveau ei mai sfânt. Mai demult nu s'a pronunțat pentru aprobarea mișcării, iar acum e în stare până și să sufere, în loc ca prin vreo minune să apare cinstea poporului și a viitorului Împărat. De

*) Aduceți-vă aminte, cum în „Răsboiu și pace” contele Rostopcin atrage ura imulțimei asupra unui tiner orășean, care a fost rupt în bucăți de aceasta mulțime.

nici batjocura cărturarilor, a bătrânilor și a farizeilor se continuă pe Golgota așătată fiind și de inscripția de pe cruce ofensătoare pentru popor. „Pe alții a mântuit, iar pe sine nu poate să se mântuiască”. (Matei 27, 41 - 43; Marcu 15, 31; Luca 23, 35.) Dar singură insulta nu a fost suficientă, trebuie să fie și alte dovezi, cari să convingă pe Pilat pentru răstignirea lui Hristos; mai ales că și poporul stă la răspântie întru iubirea de ieri, între compătimirea și între supărarea pentru cele văzute acum înaintea sa.

Va să zică, arhieriei, servitorii lor și farizeii, pe cari Ioan îi numește iudei, scoțându-i din numirea generală „popor”, au apelat la judecata lui Pilat, după care Hristos trebuie să fie ucis, „căci pe sine Fiul al lui Dumnezeu s'a făcut”. (Ioan 19,7.) De sigur o astfel de acuză a avut asupra lui Pilat tot mai un efect contrar. El „mai mult s'a temut”. A stat câteva minute cu Hristos și „dintr'aceasta caută Pilat să i slobozească pe El”. Inșă iudeii, intriganți iscusii, au știut, cu ce pot constrânge pe Pilat și au făcut aluzie la posibilitatea unui deaunț: „de vei slobozi pe acesta, nu ești prietin Cesarului...” etc. Prin aceasta Pilat a fost silit să recunoască afacerea drept un proces politic; că ar fi cazul de laese majestatis; și el a ocupat scaunul judecării și nădăjduind să scape pe Mântuitorul cu trei cuvinte, a zis iudeilor: „Iată Împăratul vostru!”... l-a pierdut

Primul strigăt a' l' ighemanului: iată omul! a apelat la compătimire și acest nici n'a avut asupra mulțimei un efect fatal, dar în cuvintele: iată Împăratul vostru! mulțimea a simțit o zeflemisare, o bătaie de joc a visului său: iată ce fac și ce pot eu să fac cu împărății voștri; voi, voi vrednicilor de dispreț, voi visați răsturnarea stăpânirii noastre?!

Ei însă „au strigat: ia-l, ia-l, răstignește-l pe el! Acest strigăt s'a făcut obștesc, s'a făcut strigătul mulțimei, care a trecut neputința urei sale dela Pilat la acela, care singur din întreagă mulțimea ar fi putut să nu permită astfel de înjosire, iar El nu numai că a admis-o, ci și pe sine s'a supus ei.

(Va urma)

Venirea Mântuitorului.

„Și fiul omenesc va veni pe norul Cerului cu mărire și putere multă”. Luca 21, 27.

Venirea Mântuitorului Isus „fiul Tatălui cel mai înainte de vecl” va fi pentru omenime un ce neasemănat. El vine întrelt la noi. Se naște în lesle și vine ca om, sânge și carne. Vine întralt chip ca Duh și vrea să pregătească și să între în inimile noastre și acolo să-și facă lăcaș. Și vine și la sfârșitul veacurilor „cu puterea mare”, să pogoară din ceri ca un Dumnezeu și judecător, ca să răsplătească fiecăruia după faptele sale.

La început trăia omul în strânsă prietenie cu Dumnezeu, „cea ce nu ținu decât pre timpul nevinovăției lui, Prin comiterea păcatului s'a ridicat între el și Dumnezeu un perete mare despărțitor, prin ce el fu izgonit dela fața lui Dumnezeu și fu coborât în mizeria cea mai mare. Și aceasta fu destul, ca el să peardă dragostea, liniștea și căldura părințească, să nu mai aibe puțința și îndrăzneala să-și ridice privirile la Ceri, căci cel ce stăpânește stelele, luna și soarele nu mai voiește să știe de el și din fiu iubit, devine dușman nesuferit. În aceasta stare a fost omul cobo-

rât, și ținut lipit pământului prin greutatea păcatului ce apăsa conștiința sa. Din starea aceasta ticăloasă el n'a fost în stare să se ridice, dacă tot Dumnezeu părintele său, nu'i vine întru ajutor. Părându-l rău de făptura sa creată atât de maestos cu felurite însușiri frumoase corporale și spirituale. Și nefiind el în stare singur să se ajute, Dumnezeu îi trimite ajutor din ceri, căci nu voiește ca să-i fie numai creator ci și Mântuitor. „Așa a iubit Dumnezeu lumea cât și pre fiul său unul născut șa dat.” Și aceasta operă măreață o îndeplinește fiul său unul născut Domnul nostru Isus Cristos.

Încă în Rai după comiterea păcatului mângăle Dumnezeu perechea primă cu o nădejde zicând șerpelui: „Unul din urmașii muertii va zdrobi capul tău. Încă atunci dară a fost prezis Mântuirea omului, cea ce repetă Dumnezeu adese în decursul veacurilor. Acel patru mil de ani al Vechiului Testament nu sunt altceva decât o admoniere și o lungă pregătire a neamului omenesc pentru sosirea și primirea Mântuitorului. Și Dumnezeu în înțelepciunea sa a prelungit aceasta așteptare atâta timp, căci el voia ca omul să fie deplin pregătit și înaprejurările vieții noui să-l fie atât de cunoscute, ca omul cu supunere să le poată primii. El voia ca prin prezicerile profeților, prin exemplele ce le arătau părinții T. V. să oglindeze curat venirea Mântuitorului, așa că pășirea lui în lume toți să o cunoască și primească, fiecare din profetul T. V. a tras cu penelul său și a adaus la icoana Mântuitorului câte-o liniuță, așa că întregită de o mulțime de maestril ea să prezintă la nașterea sa splendidă și admirată de toți. Și fiindcă acești Profeți în diferite timpuri și felurite forme l'a prezentat lumii, este evident, că toți a fost conduși de acelaș spirit, carele prin ei a vorbit. Și toate profețiile, cari diferiți bărbați în decursul atâtor ani le-a prezis, toate s'a adevărit în persoana Sa la nașterea din Vitelem. Dumnezeu întârziă cu trimiterea Mântuitorului și pentru aceea, spre a arăta omului până la evidentă, că el prin puterile sale proprii nu este în stare să se ajute, ci spre a fi mântuit îi trebuiește putere de sus. De fapt în decursul vremilor s'a ivit o mulțime de filozofi și învățați, cari sub felurite foame și sisteme volau să fericească omenimea prin ridicarea atâtor instituții, dar toate, toate s'a prăbușit, fie într'o formă, fie într'alta. Lumea însă nu se făcu mai bună, ci din zi în zi tot mai rea, omenimea nu se mai putu ferici și căzu în tot mai mare mizerie. Astfel s'a văzut că ajutor omenesc este imposibil ca să vindece rana, ba din contră ea tot mai creștea. Și deci după ce toate fură zădarnice și opintirele omenesii tot ce măreau nefericirea, cum își și ajunsese culmea înainte de nașterea lui Isus Christos, veni Mântuitorul din ceri, luă chip omenesc, să sălășliu în fecioara, se făcu carne din carnea ei și os din oasele ei, și astfel „Cuvântul trup sa făcut.” Și acest trup s'a pus în

ieslea din Vitleem înainte cu 19 veacuri. Atunci veni Mântuitorul ca un miel nevinovat, fără de grai și luă slăbiciunile noastre corporale asupra Sa spre a ne mântui. El a plâns, a fomat, a suferit și murit pentru noi.

Mulți vor zice în zilele noastre: Pentru ce nu am fost în zilele nașterii Mântuitorului, nu l'aș fi lăsat să zacă în ieslea dobitocească, în pale umede și în mizeria din Vitleem. L'aș fi adus la mine, l'aș fi sălășluit în casă și tot ce este mai bun al meu toată inima și tot sufletul mi l'aș fi pus pentru dânsul.

Dară nu este lipsă că noi să fim fost în Vitleem, unii să l'fim adus în casă și sălășul nostru. Dorința noastră să poate împlini și astăzi și pre acest nou născut îl putem avea și mai ușor și sigur la noi prin grația Sa. Pre calea aceasta poate să vină și să se pogoare astăzi și totdeauna la noi să loculască cu noi și în tot momentul Să l'putem servi cu cea mai profundă reverință, dacă l'primim în inima noastră căci el zice: „*La cel ce mă iubeste, să vin cu Tatăl meu, și vom să luăm lăcaș la Dânsul*”.

Eată deci că dragostea întru El este mijlocul și calea, prin ea poate veni la noi, poate locui în toate zilele cu noi. Pentru aceea numește Apost. inima creștinului „*lăcaș și templu al Duhului sfânt*”. Și nu trebuie să ne îndolm, nici să desperam, că El n'ar putea locui între noi pentru-că creștinul îl poate primi în cortul său oricând prin sf. taine ce să aduc Lui ca jertfă pre sf. altară și să împărtășesc creștinilor în forma de pâne și vin Prin aceste taine ne unim cu el „*ca să fie întru noi și noi întru el*” căci el zice: „*Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, eu voi rămânea întru el și el întru mine*”.

Eată deci mijlocul cel mai sigur și eficace pentru dobândirea Mântuitorului și venirea și rămânerea întru noi!

Ear al 3-a mijloc și mod de a veni Mântuitorul la noi este a 2-a Sa venire și care venire se va întâmpla în momente mai înfricoșate cum ne spune sf. Evanghelie de azi. Pământul va fi cuprins de un nou mare de foc și va fi prefăcut în praf și cenușă, fiind lumea aceasta numai lăcașul nostru timpural și pentru aceea odată trebuie să aibă sfârșit. Risipirea și nimicirea lumii, însă se va întâmpla într'un mod înfricoșat. Soarele se va întuneca, luna nu va mai da lumina ei, și ambele se vor schimba în sânge, stelele vor cade ca tot atâtea fulgere din cer pre pământ și toate temeljile ceriului se vor cutremura. Cutremuri groaznice de pământ vor urma și în multe locuri vulcanele își vor deschide larg craterile lor, marea cu valurile ei se va schimba într'o înspăimântătoare ferebă, toate furtunile se vor deslănțui, urlete săbăitice de nou vor acoperi văzduhul, fulgere înfricoșate și printre acestea fenomene înflorătoare se vor arăta, toate vor fi într'o stare groaznică, înspăimântătoare.

În aceste vâlmășeli, morții vor eși din mormânturi și corpurile înviate se vor împreună cu sufletul lor.

Căci înaintea Dreptului Judecător trebuie să apară atât sufletul cât și corpul, spre a primi resplata meritată. Corpul e aici pre pământ un bun prieten al sufletului căci împărtășește cu acesta bucuria și suferința. Mai e el și unealta sufletului și are parte din tot ce face și dorește sufletul. Ușor este de înțeles deci, că corpul vecinic este împreună cu sufletul și are soarta și destinul lui. Sufletele ce pogoară din ceri luminează și lucesc ca stelele și soarele, corpurile ce les din iad sunt diformate și scârboase, sunt monstre. După învierea corpurilor să pogoară Isus Christos din ceri „*cu mărire și putere mare*”. Ca semn al rescumpărării are în mână sfânta cruce însoțit fiind de toți ingerii și sfântul săl. „*Și flul omenesc va veni pre nouii ceriului*” și se va așeză pe tronul mării Sale și se vor prezenta înaintea lui toate semințiile și nașionile pământului și vor fi judecate de dânsul. Cercetarea și investigarea Sa va fi de scurtă durată, nu va avea lipsă de mărturie, căci *conștiința, inima flecărui* îl este Lui ca o carte deschisă și va ști, că flecare ce are ascuns în cele mai ascunse coturi ale inimii sale și ce a păcătuit. Aici nu va mai fi secret nici ascunzături, nu va primi minciuna nici scuză. Lumea va fi despărțită în două părți. În dreapta Judecătorului vor sta Dreptii, în stânga vor fi așezăți păcătoșii. Atunci Isus Christos cu multă prudență și mustrare va aduce păcătoșilor aminte de grația trimisă și adusă lor în lume, pre carea el a nesocotit-o, de nemulțumirea cu carea sa arătat ei față de bunătățile Dumnezeesti și cu cuvinte aspre îi va mustra. „*Duceți-vă dela mine păcătoșilor în focul cel vecinic*”. Ear celor de Dreapta lăudând ținuta vieții și toate întreprinderile lor din viață, cu cuvinte blânde și părintești îi va mângâia zicând: *Veniți binecuvântații părintelui meu, de moșteniți împărăția mea, carea s'a gătit vouă dela întemeierea lumii, căci am fost flământ și m'aș dat de mâncare, am însetat și m'aș adapat, strein și m'a-ți primit, gol și m'aș îmbrăcat, bolnav și m'aș cercetat, în temniță și aș venit la mine*”. (Mt. 26 31.)

Adecă voi în viață ați împlinit faptele mlei trupului cu zel și cu multă bunăvoință, ear acela făcându-se a nu le ști, nu le-a împlinit.

Celor Drepti va deschide apoi larg porțile împărăției Dumnezeesti, și ca sfinți aleși vor intra prin ele.

Eată așa va fi a 3-a sa venire la noi!

Și O Doamne! la aceasta a ta ultima venire, de am putea afla grația ta în naintea scaunului Tău!

Și aceasta stă în putința noastră.

De aceea să fim învățații lui sinceri, să umblăm cu sârguință în poruncile Sale, ca la aceasta a sa ultima venire la noi să fie îndurat Judecător, spre a ne deschide porțile împărăției ceriurilor făcându-se filul și petrecând în veci cu dânsul în a sa vecinică mărire și strălucire.

A Iana
preot.

De ale „Asociației A. Șaguna“

În ziua de 13 August a. c. preoțimea desp. Radna a „Asociației A. Șaguna“ s'a întrunit în Adunare generală, în centrul protopoplatului, cu ocaziunea împărțirii preoților, din postul Adormiri Maicel D-lui.

Ca și natura însetată după ploae, așa preoțimea a alergat cu sete, ca să i-a noui puteri în lupta ce trebuie s'o ducă în mijlocul credincioșilor, contra răului zilelor de azi.

Întâ-ne adunați în sf. biserică, unde duhovnicul tractual C. Popescu, ca un adevărat părinte, ascultă mărturisirea fiecărui preot, în parte, mai apoi la ora 9 se oficiază Sf. liturghie.

La priceasnă tinărul preot din Conop A. Raica își rostește predica ocazională, scoțind la iveală păcatele de azi, când în locul obiceiurilor bune din trecut, se așează tot mai mult obiceiurile strelne de neamul și legea noastră. În acest haos stă preotul cu pilda vieții sale familiare și cu știnta sa, unde trebuie să facă să dispară obiceiurile rele și să se reintroneze trecutul. În măsura în care preotul este înzestrat cu calitățile bune, în măsura aceea vor fi și credincioși săi.

La ora 11 președ. C. Popescu printr'o cuvântare plină de învățături deschide ședința adunării desp., apoi se trece la ordinea zilei, cetindu-se raportul despre activitatea cercurilor religioase în anul expirat. Au ținut 11 ședințe cu tot atâtea predici și conferințe pentru popor. Cu ocaziunea acestor ședințe preoțimea împarte gratuit în popor broșuri de propagandă religioasă culturală, cumpărate din fondurile cercurilor relig. iar unde nu sunt astfel de fonduri d. e. în cercul Radna, preoții din al lor propriu cumpără aceste broșuri și le împarte gratuit între credincioși.

Aceste toate sunt dovezi, că preoțimea nu cruță nici o jertfă când este vorba de evanghelizarea și ridicarea culturală a mulțimii.

Se desbat apoi diferite chestiuni curente, se primesc în Asociație noui membri, preoții noi veniți în tractul nostru. Se fac apoi unele propuneri cu privire la uniformizarea cultului și a cântărilor bisericesti; cari toate contribuie la ridicarea religioasă morală atâta preoțimii, cât și a credincioșilor.

Mulțumind lui D-zeu, că ne-a ajutat de am putut realiza acest spor, ne-am depărtat cu toții cu promisiunea, ca în viitor vom cerceta fiecare parohie din cercul nostru relig. cel puțin odată pe an, ca după putință să dăm tuturor învățăturile necesari, pentru a putea face față multor ispite, ce li-se pun în cale, în această lume, fiind pătrunși de cuv. ap. Pavel II Tim. 4. 5: „Însă tu fii treaz în toate, suferă răul. fă lucrul de bine-vestitor, fii cu toată inima la slujba ta“.

Raportor.

Mulțumita Publică.

• Societatea Tinerimei Studioase „Sfântul Gheorghe“ din Ineu, jud. Arad, aduce și pe această cale călduroase mulțumiri tuturor acelor stimați Domni cari pe lângă toate greutățile actualității și-au adus aminte și de acela, cari mânăți de avântul tineresc, au căutat să satisfacă cerințele de culturalizare.

Pentru încurajările și sprijinul moral ca și pentru sprijinul material trecut peste așteptările noastre mulțumim Domnilor: Dr. Vasile Voștinaru, Ioan Georgia, Dr. Gheorghe Hențiu, Dr. Iancu Hențiu, Ioan Cociuban preot, Dr. Petru Faur, Pavel Dârlea, Eugen Feier, Dr. Ernest Balogh, Gheorghe Belea Teodor Dan, Dr. Koln Jakob, Dr. Ioan Pop, Stepici Constantin, Ioan Philimon, Traian Hedeșan, Sașin Georgia, Holicska Desideriu, Oanea Aurel, Romul Popa, Ioan Căprariu, Dr. Cornel Șorban, Ioan Barbu, Gallik Gustav, Dr. Rudolf Fekete, Ignatie Verșeș, Stefan Horvat, Dimitrie Belea, Gheorghe Burca, Stepici Gheorghe, Páfka Antone, Bitang Ioan bobâc, Györi Leopold, D-na Bonția Mărluță. Traian Răciu, Dr. Szabo Eugen, Mesaroș Teodor, Nagy Pavel, Teodor Bătrina, Horga Adam, Ioan Bugariu, Stepan Dragoș, Moldovan Dimitrie, Moldovan Gheorghe, Ioan Jușca și Pavel Făgăraș.

Cu acest sprijin vom putea continua programul nostru de muncă, prin care să se realizeze cel puțin în parte idealul cultural al „Societății Sf. Gheorghe“.

Diferite cugetări.

(Din volumul — cu acest titlu — care va apare în curând).

India. Suferința este primul lucru pe care omul ar trebui să-l învețe.

Anglia. Omul este un ucigaș dacă risipește timpul fără să muncească.

Olanda. O zi de neactivitate obosește ca o noapte de nesomn.

Arabia. Făgăduiala este o datorie care trebuie achitată.

Belgia. Judecă pe aproapele tău în mod cruțător.

America. Munca și veselia sunt talismanele norocului.

Palestina. Acela care neagă existența lui Dumnezeu este ca și acela care ar zice că n'a avut tată.

Culese și traduse de:

Preot hagiu Gr. D. Cruceanu.

Doctorand, Direct. „Seminarulul Cernica“

Bibliografie.

Apostolii satelor. — *Părintele-profesor C. Turicu din Arad*, ne este binecunoscut nunumal prin desele predici ținute în catedrala din Arad, ci și prin scrisul său.

Piesa teatrală „Apostolii satelor” din Biblioteca creștinului ortodox No. 43—44, scrisă de C. Sa e actuală și de interes pentru subiectul ce tractează: propaganda sectară din comuna Crișeni și stavila ce o pune, sau contra acțiunea preotului Tudor.

Mijloacele de apărare și atac deseori, sunt: societatea tinerimei „Sftul Gheorghe” și ceva nou în activitatea pastorală... „apostolii mireni...” câțiva cărturari bine instruiți de preotul Tudor, cari și ei cu S. Scriptură combat năvala sectară, cum spune baba Lena: „ce bine este acolo, unde preotul este ajutat la munca sa, la apostolat, de cei buni ai satului”.

Învățătorul Istrate — mâna dreaptă a preotului — nu numai că este un harnic conducător de cor, ci și adevăratul suflet a soc. „Sftul Gheorghe”.

Pe prasniciul Bunelvestiri era plănuț un atac din partea sectarilor în comună: declarația de trecere la sectari a lui Onușu și botezul lui, cu fanfare și mult alalu.

Atacul „planul păcătos ce s'a urzit în acel cuib de nelegiuiri, care este cărcima l. Șloim” Isbuti pe dos Lisandru predicatorul se spovedește și cuminecă, în loc de propagandă și botez, zarvă și bătae, cum i-se vestește păr. Tudor (pg. 54.)

„Părinte, s'au încăierat vâlenii cu ai noștri. Pe mătușa lui Lisandru au bătut-o pocăiții, de au lăsat-o lată, fiindcă v'a dus să-l cuminecați..... Am pus crâșnicul să sune clopotul.... Priviți cum se bat....

Aceasta piesă se recomandă — model — preoților satelor noastre și cu deosebire învățătorilor noștri, căci ei au fost până aci „apostolii mireni” ai bisericii strămoșești. „E firesc să nu stăm cu mâinile în sân” în fața sectarismului, zice P. S. Sa Di Episcop în Precuvântarea acestei cărți, și în fiecare sat să nu lipsească această piesă din programa cercurilor religioase și culturale sau a sărbătorilor naționale. D.

Ecou literar:

S'a pus sub, presă, ediția II-a din lucrarea: Ierusalimul cu înprejurimile sale. Prin locurile Sfinte unde s'a născut, a pățimit și a fost înmormântat Mântuitorul lumii, de Preot: *Grivas Dem. Cruceanu* Doctorand în teologie și litere. Haglu. Cuprinzând: **Leagănul Creștinătății.**

Drumul ce duce spre Cetatea Sfântă. — Biserica Sf. Gheorghe din Lidda. — Turnul din Ramle: Moscheea albă. — Turnul celor 40 de mucenici, — Prin munții Judeii: Grota lui Samson. — În gara Erusalim-

— Poartă Jaffei și Turnul lui David. — Capela Franciscanilor. — Pe drumul patimilor. — Popasurile Mântuitorului. — Arcada Ecce-Homo. — Casa bogatului nemilostiv și coliba săracului Lazăr. — Casa sfintei Veronica. — Poarta judecătoarei. — Piața sfântului Mormânt. — Mănăstirea lui Abraham. — Biserica Sf. Mormânt. — Capela Golgota. — Mormântul Domnului. — Biserica Sf. Ana. — Piscina Betseda. — Poarta Mucenicului Ștefan. — Mormântul Malcel Domnului. — Sub poalele muntelui Maslinilor. — În grădina Getsimani. — Mormântul Profetului Zaharia. — Cartierile beduinilor. — Moschela Califului Omar. — Piatra făcătoare de minuni. — Grota cu pietre sfinte — Gaura prin care a trecut Mahomed. — Despre Bastonul lui Moise și Tablele Legei. — Despre Templul lui Solomon. — Zidul de jale. — Bisericile Sf. Jacob și Arhanghel. — Pe creasta muntelui Siouului. — Mormântului lui David. — Prin valea Cedronului și a Hinomului. — Spre ieslea Mântuitorului. — Peștera Sf. Ilie. — Betleem: casa pâinei. — Mormântul Rachelei: soția lui Jacob. — Țara Judeei. — Biserica Nașterii. — Grota laptelui. — Către zidurile Jerichonului. — Betania: satul lui Lazăr. — Cetatea Jerichonului. — Pe coasta dealului Corantania. — Casa vameșului Zacheu. — Mănăstirea Sf. Ioan Botezătorul. — Apa Jordanului. — În fața Măriei Moarte. — Locul Sodomei și Gomorei.

Inscrierile se fac la preotul Cruceanu, dela Biserica Cernica, Ilfov.

Consiliul Eparhial Ortodox Român al Aradului.

No. 4516—1928.

Ordin-circular.

În conformitate cu ordinul Onor. Minister de Finanțe, Casa Generală de Pensuni Nr. 21,562—1928 invităm Onor. preoțime să dea Primăriei comunule tot concursul pentru ca pensiunile invalizilor de război să se poată achita regulat.

Arad, 22 August 1928,

Consiliul eparhial ort. rom.

Licitație minuendă.

Pentru renovarea S-tel. bisericii ort. rom. din Tisa jud. Arad să publică licitație pe ziua de 9 Sept. a. c. ora 12 a. m. în localul școlii primare din loc pe lângă următoarele condițiuni:

1. Prețul de strigare e
2. Licitanții vor depune înainte de începerea licitației 10% din prețul strigării vadiu de garanță în numerar ori în libel de depunere.
3. Devizul de spese se poate vedea la oficiul parohial din Tisa.

4. Consiliul parohial își rezervă dreptul să dea în întreprindere lucrările aceluia în care va avea mai multă încredere.

5. Licitanții nu pot pretinde nici un fel de spese pentru participare.

Tisa la 26 August 1928.

Consiliul parohial ort. rom.

Circulară.

cătră Onorații membrii ordinari și adhoc protopopești (sinod protopopesesc) a tractului Birchiș.

În baza numărului din partea Venerabilului Consiliu eparhial sub Nr. 2774 | 1928 de comisar eparhial pentru conducerea actului alegerii de protopresbiter al noului protopopiat Birchiș și în conformitate cu dispozițiunile cuprinse în Art. 15. 16. din Regulamentul pentru procedură la alegerea de protopop, precum și în Art. 69. 70. din Statutul pentru organizarea bisericii ort. române, prin aceasta convoc adunarea protopopească electorală în ședința extraordinară pentru efectuarea alegerii de protopop al noului tract Birchiș pe Marți în 18 Septembrie a. c. la orele 9 a. m. în sfânta biserică ort. română din Birchiș.

Actul de alegere va premerge sfânta liturgie împreună cu chemarea sfântului Duh Lipova, la 18 August 1928.

Fabriciu Manuilă
protopop, comisar eparhial.

2—3

INFORMAȚIUNI.

Personale: Prea Sf. Sa Părintele Episcop Dr. Grigorie Gh. Comșa după o lună de recreație petrecută la băile Borsec, în ziua de 30 I. c. s'a întors la Reședință deplin sănătos. Întru mulți ani, Stăpâne!

Părăstas. Duminică la 19 Aug. a. c. în Catedrala din Arad, asistând familia și numeroși cunoscuți s'au înălțat rugăciuni ploase pentru odihna sufletului reposedatului Aurora Popovici, neuitata soție a Prea Cuc. Părinte Alexiu Popovici paroh. în Arad Să-i fie somnul în!

Alarmantă știre de întinărire. Presa mondială, lansează știrea, că un profesor de medicină din apus a cărui nume îmi scapă, a adus din India o plantă cu frunze lătărețe pentru a o cultiva în apus, din a carei frunze consumând zilnic câte două, seminii noștri senili, de 80 de ani, revin la energiile tinereții, la vârsta de 40 ani. Deci Voronov și străduința lui de a prăsi cât mai multe maimuțe — e fără noimă.

CONCURSE

Pentru îndeplinirea parohiei de cl. III. Vășoala, tractul ppt. Buteni, se publică concurs cu termen de 30 zile.

Beneficiu.

1. Sesia par. 32 jugh. parte arător parte fânaș.
2. Casa parohială.
3. Bir și ștole legale.
4. Intregire de salar dela stat.

Alesul va plăti impozitele către stat și comună după beneficiul său. Va catehiza și va predica regulat.

Reflectanții trebuie să se prezinte la Vășoala pentru serviciul divin — rituale și oratorie.

În înțelegere cu *F. Roxin* ppter.

Consiliul Eparhial Ort. Rom.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea parohiei de cl. III. din Moneasa se publică concurs cu termen de 30 zile socotite dela prima publicare în organul oficios.

Beneficiile parohiei:

1. 3 jughere pământ, fânaș la deal.
2. Ștole legale.
3. Birul legal.
4. Intregirea de salar de stat.

Alesul este obligat a predica regulat, a catehiza și a-și achita impozitele după beneficiul său.

Cererea de concurs adresată consiliului parohial, este a se înalța oficiului protopresbiterial din Buteni. Reflectanții sunt obligați a servi odată în biserică din Moneasa și a cuvânta în timpul concursului.

Reflectanții din altele dieceze pot recurge numai cu consenzul Episcopului nostru diecezan.

Comitetul parohial ort. rom. Moneasa.

În înțelegere cu *Florin Roxin* protopresbiter.

—□—

1—3

Se publică concurs cu termen de 30 zile pentru îndeplinirea parohiei de cl. III-a din Neagra.

Dotăție: 1., Sesie parohială din 16 jugh. plus 16 jugh. întregire prin ref. agrară.

2. Ștole legale în vigoare pentru tractul Buteni.

3. Birul legal, luat în concurs din oficiu cum reese. Cons. Ep. Nr. 3495—928.

4. Intregirea dotației dela Stat.

Reflectanții trebuie să se prezinte în biserică din Neagra în timpul concursului, iar cererile de recurs adresate Consiliului eparhial să se trimită oficiului protopopesesc ort. rom. din Buteni. Reflectanții din altele dieceze vor anexa la cererea de concurs literile demisionale și act despre consensul Chiriarhului nostru diecezan de a putea recurge la aceasta parohie.

Consiliul parohial în înțelegere cu *F. Roxin* ppter.

—□—

2—3

Redactor responsabil: **SIMION STANA.**
Cenzurat: Prefectura Județului.